

"Allah'ı niçin göremiyoruz?" sorusuna, direkt olarak Risale-i Nur'dan cevap verilebilir mi?

Allah'ı görememek iki türdür. **Birisi; Zat-ı Akdes'i görememek ki bunun cevabı Risale-i Nur'da doğrudan bulunmuyor.**

Allah, kanunu gereği dünyayı imtihan formatında yaratıp, kendi Zat-ı Akdesini de yine bu kanunun bir gereği olarak görünmez kılmıştır. Ama bu görünmezlik dünyaya özeldir, ahirette bu kanun kaldırılacaktır. Yani cennette herkes Allah'ı ebedi olarak görme nimetine kavuşacak.

İkincisi; Allah'ın isim ve sıfatlarının kainattaki tecellilerini herkesin açık ve seçik bir şekilde görememesidir. Bunun bir çok nedeni vardır ve Risale-i Nur'da bu nedenlerden bazıları geçmektedir, şöyle ki:

"Ey şiddet-i zuhurundan gizlenmiş ve ey kibriya-yı azametinden tesettür etmiş olan Sâni-i Hakîm ve Hâlık-ı Rahîm,.."(1)

"Ey şiddet-i zuhurundan gizlenmiş ve ey azamet-i kibriyasından perdelenmiş olan Zât-ı Akdes,.."(2)

"Onun benzeri hiçbir şey yoktur. Münezzehtir o Zât ki, şiddet-i zuhurundan ihtifâ etmiştir. Münezzehtir o Zât ki, zıddı ve rakibi olmadığı için istitar etmiştir. Münezzehtir o Zât ki, esbabı izzetine perde yapmıştır."(3)

Bir şey kemal-i zuhurundan, şiddet-i zuhurundan gizlenip görünmeyebilir. Mesela, güneşin ışığı çok şiddetli olduğunda, insanın gözü güneşi görmekte ve ona bakmakta zorlanır.

Cenab-ı Hak, şu kainatta isim ve sıfatları ile o kadar şiddetli tecelli etmiştir ki, Onu çıplak akıl ile görmek çok zor hale gelmiştir. Tıpkı çıplak gözle güneşe bakmak nasıl mümkün değil, gözlük olmadan bakılamaz ise aynı şekilde; insan çıplak aklı ile tecelliyat içindeki şiddetli zuhurat ve görünmek manasını fark edemiyor. Ancak vahiy gözlüğü ile bakarsa, o zaman fark edip görebiliyor.

İnsan kulağı belli bir frekansın üstündeki şiddetli gürültü ve sesleri duyamaz. Yani şiddetli tecelli duymamaya, görmemeye sebep olabilir. İşte, vahyin frekansı, insanın mahiyetine uygun olduğundan, ya da *-tabiri caizse-* adaptör gibi insanla kainatı telif ederek, kainat kitabını rahatla okumayı sağlıyor.

Zıddın ademi ile görünmemesi meselesi ise, insan bir şeyi zıddı ile anlar, kıyas ile kavrar. Mesela, soğuk olmazsa, sıcak anlaşılmaz, mertebe ve dereceleri kavranmaz. Gece olmazsa, gündüzün kıymet ve derecesi anlaşılmaz. Hakiki manada Allah'ın da bir zıddı, bir rakibi, bir benzeri olmadığından, kavramak ve anlamak zorlaşıyor. Hatta ihata ile idrak etmek imkansız oluyor. Bizim gizlenmek ve saklanmak dediğimiz aslında izafi ve soyut bir kavramdır ya da şiddetli görünmenin farklı bir mertebe ve makamıdır.

Bu yüzden Allah, kendi mutlak isim ve sıfatlarını, bir parça kavratmak ve idrak ettirmek için farazi zıtlar ve itibari ölçüleri yaratıp insanın eline vermiş. Ta ki, insan, kıyas yolu ile Allah'ı bilebilsin.

İşte, Kainatta Allah'ın zıddı, rakibi ve kıyası olmayınca, çıplak akıl ile görünmüyor. Onun için, vahyin terbiyesi altına girmiş bir ene dürbünü ile bakıldığında, bir parça görünür ve anlaşılır.

Özet olarak; Allah hem rakipsiz, her şeyi ihata ettiği, hem de şiddetli bir şekilde zuhur edip tezahür ettiği için saklanıyor gibi duruyor. Üstad Hazretlerinin **“Ey şiddet-i zuhurundan gizlenmiş ve ey azamet-i kibriyasından istitar (tesettür) etmiş olan Zât-ı Akdes.”** ifadesi de bu manaya matuftur.

Dipnotlar:

(1) bk. [Şualar, Üçüncü Şua.](#)

(2) bk. [age.](#)

(3) bk. [Mesnevi-i Nuriye, Nokta.](#)